

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
București
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE
DĂMĂROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI
CU DOM.ALES LA S.C.A.
DOBRINESCU DOBREV
sector 1, București, BD.LASCĂR
CATARGIU, nr. 41, et. 1

DOSARUL NR. 7896/3/2013

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: obligare emitere act administrativ
Complet: c11 - ca

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 2648/2015 DIN DATA DE 08 Aprilie 2015

Stimată doamnă/Stimate domn,

Vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2648/2015, pronunțată la data de 08 Aprilie 2015, de către TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(șampilă)

GREFIER,

A.G. 19.05.2016 10:03:55

DOSAR NR. 7896/3/CA/2013

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – **CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**
ÎNCHEIERE

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 25.03.2015

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: Mihai Drăgulescu

GREFIER: Ioana-Maria Broboană

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect obligare emitere act administrativ, formulată de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI, în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI SORIN OPRESCU, ARGHIRIU MARIAN, ARGHIRIU MARGARETA, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA și ROMAN IOAN.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei de ședință a răspuns reclamanta, prin avocat, având împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei, lipsind pârâții.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței de judecată faptul că, prin intermediul serviciului registratură, la data de 25.02.2015, Primăria Municipiului București a comunicat la dosarul cauzei un set de înregistrări, conform solicitării instanței de judecată de la termenul anterior, după care:

La interpelarea instanței de judecată, apărătorul reclamantei învederează faptul că au fost formulate două cereri către instituția pârâtă, în prezenta cauză partea raportându-se la răspunsul din data de 08.01.2013, cu răspunsul din data de 20.02.2013, învederând faptul că și pe bonul de primire a adresei funcționarul instituției pârâtei a consemnat cerere demolare imobil. La interpelarea instanței de judecată privitoare la împrejurarea că lucrarea de expertiză nu este efectuată în interior, apărătorul reclamantei consideră că, datorită faptului că expertul a putut să vizualizeze imobilul în cauză la exterior și să observe volumetria acestuia, a putut să tragă concluzii suficiente despre încadrarea acestuia în parametrii urbanistici.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat, ori probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului.

La interpelarea instanței de judecată privitoare la împrejurarea dacă instanța de judecată poate sau nu imixtiona în atribuțiile autorității executive, respectiv dacă poate dispune peste sau nu este cazul în cauză, instanța doar obligând la efectuarea de către persoana care are atribuții a demersurilor necesare pentru a efectua ceea ce s-a solicitat, apărătorul reclamantei apreciază că, de maniera în care a fost formulată cererea în sensul că trebuie emis actul administrativ, partea nu solicită ca instanța să se imixtioneze în atribuțiile puterii administrative, va obliga autoritatea în situația în care va admite acțiunea deduse judecății iar autoritatea va putea să țină cont.

Prin urmare, apreciază că se poate dispune autorității fără a interveni în atribuțiile puterii executive, doar dacă i se cere emiterea actului administrativ pentru a i se da posibilitățile pe aspectele de oportunitate și de legalitate să emită actul administrativ, astfel cum consideră autoritate de cuviință. În ceea ce privește condiția de a fi fost sancționat prealabil contravențional, apărătorul reclamantei apreciază că nu se interpretează textele de maniera în care s-ar considera că este o condiție prealabilă sancțiunea contravențională, aceasta fiind numai o cale prin care cineva care a fost sancționat printr-un proces-verbal de

contravenție ulterior se sesizează instanța, depunând la dosarul cauzei practică judiciară în sensul că s-a dispus obligarea pârâtului Primarul General al Municipiului București să demoleze construcția de la Cathedral Plaza, fără să fie sancționat contravențional, doar pentru că o instanță de judecată a anulat autorizația de construire. Apreciază că este similar cazul de față deoarece în speța de față ne aflăm în ipoteza lipsei autorizației de construire și, ca urmare, art.32 poate fi interpretat și în sensul că o construcție fără autorizație, astfel cum se emite autorizație de construire, tot la fel actul administrativ – dispoziția de desființare se poate emite dacă autoritatea, pe tot parcursul procesului, nu și-a manifestat intenția de a emite o autorizație de intrare în legalitate, autoritatea, de când durează procesul nu a emis o astfel de autorizație și, prin urmare, nu a paralizat acțiunea prin rămânerea ei fără obiect.

Solicită admiterea cererii deduse judecării, astfel cum aceasta a fost formulată, apreciind că refuzul instituției pârâte este un act administrativ asimilat, conform dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, apreciind prin urmare că nu se impune plângerea prealabilă în această ipoteză, fiind suficientă cererea formulată de către partea reclamantă. Arată că își rezervă dreptul de a solicita obligarea la plata cheltuielilor ocazionate de prezentul litigiu pe cale separată.

Tribunalul reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a amâna pronunțarea, motiv pentru care

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 01.04.2015.

Pronunțată în ședință publică azi 25.03.2015.

PREȘEDINTE,
Mihai Drăgulescu

GREFIER,
Ioana-Maria Broboană

ÎNCHEIERE **ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 01.04.2015**

TRIBUNALUL,

În aceeași constituire și având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 08.04.2015.

Pronunțată în ședință publică azi, 01.04.2015.

PREȘEDINTE,
Mihai Drăgulescu

GREFIER,
Ioana-Maria Broboană

DOSAR NR. 7896/3/CA/2013

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2648

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 08.04.2015

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: Mihai Drăguțescu

GREFIER: Ioana-Maria Broboană

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect obligare emitere act administrativ, formulată de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI, în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI SORIN OPRESCU, ARGHIRIU MARIAN, ARGHIRIU MARGARETA, ȘTEFAN MAGDALENA, STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA și ROMAN IOAN.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședință publică de la 25.03.2015 fiind consemnate în încheierea de ședință da la acea dată, parte integrantă din prezenta când, tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării soluției la data de 01.04.2015 și 08.04.2015, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 21.02.2013 și precizată ulterior, reclamanta Asociația Salvați Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi a solicitat instanței în contradictoriu cu pârâții Primarul General al Municipiului București Sorin Oprescu, Arghiriu Marian și Ștefan Magdalena ca, în temeiul art.28 alin.(2) din Legea 50/1991, să se dispună obligarea intimatului Primarul Sectorului 1 al Municipiului București la emiterea și punerea în aplicare a deciziei de desființare a lucrărilor de construcție efectuate la imobilul situat în str. Diaconu Coresi nr.29, sector 1. București CF 250523, nr. cad.250523, întrucât au fost realizate fără existența unei autorizații de construire emise în acest sens.

În motivare, reclamantul a arătat că, referitor la imobilul situat în str. Diaconu Coresi nr. 29 a fost eliberat la cererea pârâtului Arghiriu Marian Certificatul de urbanism nr. 562/1064703/07.05.2012 (Anexa 1 - Certificatul de urbanism nr. 562/1064703/07.05.2012), prin care solicitantul a fost informat că pentru emiterea autorizației de construire pentru edificarea unui imobil la această adresă va fi necesară obținerea unei serii de autorizații și avize, prin care și un Plan Urbanistic de detaliu aprobat de Primăria Sectorului 1 a Municipiului București.

În acest sens, reclamanta a invocat dispozițiile art.1 alin.(2) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții impun cu titlu imperativ ca orice lucrări de construcții civile să fie realizate doar în baza unei autorizații de construire emise în condițiile legii¹. Subsecvent, dispozițiile art.28 alin.(2) din același act normativ impun desființarea construcțiilor edificate în lipsa unei autorizații de construire.

Susține reclamanta că, până la acest moment nu a fost emisă nici o autorizație de construire pentru imobilul din str. Diaconu Coresi nr.29, iar procedura de aprobare a PUD-ului necesar pentru emiterea autorizației nu a fost finalizată până la acest moment.

Precizează în acest sens faptul că dispozițiile art.1 din Legea nr.50/1991 coroborate cu art.56^A1 din Legea nr.350/2001, privind amenajarea teritoriului și urbanismul, interzic emiterea unei autorizații de construire ulterior edificării construcției.

Mai mult, construcția edificată nu respectă parametrii prevăzuți în Regulamentul local de urbanism, iar în cartierul Dămăroaia, zonă ocupată preponderent de case, ridicarea unui imobil cu regim de înălțime inadecvat și cu număr mare de apartamente pe o stradă în care toate locuințele sunt cu parter sau P+1 creează o presiune nejustificată asupra infrastructurii

străzii Diaconu Coresi (aducțiune de gaze, apă) care nu este dimensionată pentru un număr atât de mare de consumatori.

Se creează astfel posibilitatea scăderii presiunii apei potabile și a gazului metan datorită diametrului mic al conductelor montate în anii '80.

Mai precizează în acest sens faptul că imobilele situate în Cartierul Dămăroaia, inclusiv pe str. Diaconu Coresi nr.29, sector 1, se încadrează în subzona L2 a P.U.G. Municipiului București, subzona locuințelor individuale și colective mici și sunt cuprinse începând cu anul 2004 în parcelarea protejată Bazilescu având POT max=45%, CUT max=1,3, H max=20 m, iar regimul maxim de înălțime este de P+2E, așa cum a fost aprobat prin HCGMB nr.279/2000, modificat prin HCGMB nr. 324/17.11.2010.

Totodată, se observă chiar din mențiunile certificatului de urbanism menționat anterior faptul că imobilul din str. Diaconu Coresi nr.29 este situat în aria protejată Bazilescu, aflată pe lista monumentelor istorice actualizată în 2010 și se găsește în culoarul de zbor al Aeroportului Băneasa.

În acest sens, menționează faptul că s-a înființat, în scopul de a proteja mediul înconjurător prin asigurarea respectării dispozițiilor normative în materia urbanismului, iar din acest motiv este direct interesată în desființarea construcțiilor edificate cu încălcarea legii în cartierul Dămăroaia.

Față de cele expuse, solicită admiterea cererii și obligarea primarului general la emiterea deciziei de desființare lucrărilor din str. Diaconu Coresi nr.29, acestea fiind derulate fără existența nici unei autorizații și cu vădita afectare a ariei protejate Bazilescu.

În drept, a invocat disp. art.28 din Legea nr.50/1991, H.C.G.M.B. nr.279/2000

Prin precizarea de la f.18 vol.I.ds, reclamanta a solicitat introducerea în cauză a pârâților STOICA DAVID, STOICA ANA, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA și ROMAN IOAN.

La data de 06.05.2014, pârâțul Primarul General al Municipiului București a depus întâmpinare la dosar (f.159-161 vol. II), prin care arată că în conformitate cu prevederile art. 1 alin 1 din Legea 554/2004 orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Noțiunea de persoană vătămată se fundamentează pe ideea violării drepturilor subiective sau a intereselor legitime private prin acte administrative, în sensul în care Legea contenciosului administrativ definește această noțiune, act unilateral-individual sau normativ, tăcere, refuz nejustificat și contract administrativ.

Din punct de vedere procedural invocă excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului General al Municipiului București, față de obiectul acțiunii.

În acest sens, învederează faptul că excepția este întemeiată pentru faptul că, pentru a avea calitate procesuală pasivă în cauza, trebuie să existe identitate între persoana pârâțului și cel despre care se pretinde că este obligat în obiectul juridic supus-judecății, ceea ce nu este aplicabil în prezenta cauză.

Susține că definiția calității procesuale, impusă în doctrină și reconfirmată de jurisprudență, presupune identitatea dintre persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului dedus judecății, iar pe de altă parte, identitatea dintre persoana pârâțului și cel obligat în același raport juridic.

Apreciază pârâțul că excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Municipiului București este mai mult decât întemeiată, instanța fiind obligată conform Codului de procedură civilă să analizeze cu prioritate excepția invocată, care face inutilă analiza criticilor vizând fondul litigiului.

De asemenea, în cazul de față neexistând identitatea necesară între persoana pârâțului și persoana obligată, lipsa calității procesuale pasive duce la respingerea acțiunii, cunoscut fiind faptul că sistemul procesual civil nu cunoaște instituția schimbării uneia dintre părți, cu o altă persoană în cazul în care se constată lipsa calității procesuale.

„Autorizația de construire/desființare, constituie actul final de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor de construcții corespunzător măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, conceperea, realizarea, exploatarea și post-utilizarea construcțiilor.”

În conformitate cu dispozițiile art. 1, alin (1) din Legea nr. 50/1991 (r 2): "executarea lucrărilor de construcții/desființare, este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile prezentei la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil-teren (...)".

Noțiunea de persoană vătămată se fundamentează pe ideea violării drepturilor subiective sau a intereselor legitime private prin acte administrative, în sensul în care Legea contenciosului administrativ definește această noțiune, act unilateral-individual sau normativ, tăcere, refuz nejustificat și contract administrativ.

Pârâtul invocă disp. art.21 alin.1 din Constituția României, conform căreia orice persoană se poate adresa justiției „pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”, adică a intereselor sale, ale persoanei, iar nu ale colectivității.

În primul rând, așa după cum s-a reformulat în Legea nr.554/2004, noțiunea de persoană vătămată, în cazul interesului legitim, nu mai poate fi vorba de o acțiune populară. În al doilea rând sintagma „drepturile, libertățile și interesele sale legitime” în cazul persoanelor juridice trebuie privită nuanțat, fiind vorba de acele drepturi și interese legitime care, în situația persoanelor de drept privat de utilitate publică le asigură realizarea obiectului de activitate, care este, prin ipoteză de interes general, iar în cazul persoanelor de drept public le asigură realizarea competenței.

Apreciază pârâtul că reclamanta nu justifică o vătămare a intereselor sale prin emiterea actului administrativ, neputând face dovada unui prejudiciu care să o afecteze în mod direct.

Ca urmare a celor expuse, solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Primarului General și respingerea acțiunii, ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă și pe cale de consecință, solicită respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În drept, invocă prevederile Noului Cod de Procedură Civilă, Legea nr. 554/2004.

Prin răspunsul la întâmpinare formulat la data de 30.05.2014, (f. 164/167 vol.II ds.), reclamanta Asociația Salvați Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi, a solicitat înlăturarea argumentelor din întâmpinare și admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de Primarul General al Municipiului București, în cadrul cererii de chemare în judecată formulată a arătat că s-a strecurat o eroare materială, apărând în mod greșit ca pârât „Primarul Sectorului 1 al Municipiului București”, indicând în continuare denumirea corectă a pârâtului, fiind: Primarul General al Municipiului București, Prof. dr. Sorin Oprescu.

Consideră că odată cu această precizare este clarificat și cadrul procesual al prezentei spețe, astfel că pârâtul nu poate invoca lipsa calității procesuale pasive bazându-se pe o simplă eroare materială.

Mai arată reclamanta că, întrucât imobilul se află situat pe Str. Diaconu Coresi nr. 29, sector 1 și fiind binecunoscut faptul că această stradă se află în zona protejată “Parcelarea Bazilescu”, înscrisă în Lista Monumentelor istorice a Municipiului București din anul 2004, la poziția 191, reglementările ar trebui să fie foarte stricte privind volumul construcțiilor, asigurarea locurilor de parcare, asigurarea unei suprafețe minime de spațiu verde.

Ca urmare a celor mai sus menționate și a incidentei art.48 lit.d din Legea nr. 422/2001, în “parcelarea protejată Bazilescu” este competent Primarul general să emită autorizații de construire și/sau decizii de desființare construcție, ambele acte administrative cu caracter individual emise în baza Legii nr.50/1991.

Drept urmare, dat fiind faptul că unica instituție competentă să elibereze autorizații de construire/desființare în această zonă, Parcelarea Bazilescu, este Primăria Generală a Municipiului București prin Primarul General, motiv pentru care solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive invocată de către pârât și consideră că, în aceste condiții, este îndeplinită condiția existenței identității între persoana pârâtului și cel obligat să efectueze actul solicitat de către reclamantă, respectiv emiterea și punerea în aplicare a Deciziei de desființare a lucrărilor de construcție efectuate la imobilul situat în Str. Diaconu Coresi nr. 29, sector 1.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active invocate de Primarul General al Municipiului București, arată reclamanta că Primarul General al Municipiului București, susține faptul că executarea unor lucrări de construire/desființare ar fi permisă numai pe baza

unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile Legii nr. 50/1991, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil –teren.

Față de susținerile pârâtului referitor la faptul că reclamanta nu ar avea calitate procesuală activă, întrucât nu ar fi titulara unui drept real asupra imobilului în cauză și nici nu ar justifica o vătămare a intereselor sale prin emiterea actului administrativ, neputând face dovada unui prejudiciu care să o afecteze în mod direct, arată reclamanta că susținerile pârâtului sunt în totală contradicție cu dispozițiile art. 20 alin. (6) al OUG 195/2005, modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 265/2006 care prevăd: "Organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului au drept la acțiune în justiție în probleme de mediu, având calitate procesuală activă în litigiile care au ca obiect protecția mediului".

Astfel, adoptarea în 1998 a Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, a consacrat obligația statelor semnatare de a garanta cei trei piloni indicați, prin crearea unor instrumente specifice având ca scop final și esențial asigurarea protecției mediului.

Principiul garantării accesului la justiție în probleme de mediu a fost preluat la nivel comunitar, prin adoptarea Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, dar și la nivel național.

După ratificarea Convenției de la Aarhus prin Legea nr. 86/2000, O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările realizate prin Legea de aprobare nr. 265/2006, instituie, prin art. 20 alin. (6), un instrument juridic nou, anume o acțiune în contencios administrativ a fost pusă la îndemâna organizațiilor neguvernamentale care au ca scop protecția mediului.

Întrucât Parcelarea protejată Bazilescu este înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice a Municipiului București, invocă în sprijinul ideii de contencios obiectiv și de interes public vătămat și dispozițiile art. 9 din Convenția de la Granada pentru protecția patrimoniului arhitectural al Europei ratificată de România prin Legea nr. 157/1997.

Drept urmare, pornind de la dispozițiile art. 20 alin. (6) al O.U.G. nr. 195/2005 organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului au drept la : acțiune în justiție în probleme de mediu, având calitate procesuală activă în litigiile o au ca obiect protecția mediului acțiunile promovate de aceste subiecte de drept retriva unor acte ale autorităților administrației publice locale, precum, autorizații de construire, certificate de urbanism sau hotărâri de consiliu local de aprobare a PUG sau PUZ.

Având în vedere expunerea de mai sus și faptul că reclamanta s-a înființat în scopul de a proteja mediul înconjurător prin asigurarea respectării dispozițiilor normative în materia urbanismului, dispozițiile art. 20 alin. (6) al OUG 195/2005, modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 265/2006 i se aplică în totalitate. Pe cale de consecință, există pentru reclamanta calitate procesuală activă în dosarul nr. 7896/3/2013.

În același timp, nu poate fi vorba nici despre o „acțiune populară”, astfel cum în mod incorect susține pârâtul, calitatea procesuală activă a reclamantei rezultând din aceleași dispoziții ale art. 20 alin. (6) al OUG 195/2005, modificat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 265/2006.

Drept urmare, solicită respingerea excepției lipsei calității procesuale active invocată de către pârât, înlăturarea argumentelor pârâtului și admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

Instanța a respins, ca neîntemeiate excepțiile lipsei calității procesuale pasive și active.

S-a încuviințat părților administrarea probei cu înscrisuri și, în plus, pârâtei, proba cu expertiza tehnică judiciară în materia construcțiilor.

Au fost depuse acte la dosar privind corespondența reclamantei cu autoritățile, acte de proprietate privind imobilul și a fost întocmit și depus la dosarul cauzei raportul expertizei imobiliare – filele 342 – 351.

Analizând actele dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la registratura Primăriei Municipiului București, sub nr.1128707 din 08.01.2013, cu termen de soluționare 07.02.2013, reclamanta Asociația Salvația Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi a solicitat Primarului General al Municipiului București, ca, în temeiul art.28 alin.2 din Lg. nr.50/1991 să emită o decizie privind desființarea construcțiilor efectuate la imobilul situat în str. Diaconu Coresi nr.29, cu nerespectarea limitelor, dimensiunilor și prevederilor autorizației de construire necesare.

Acestei cereri, alături de cererea înregistrată tot la PMB sub nr.1128082/03.01.2013 și la Direcția Urbanism cu nr.83 din 09.01.2013, 23 din 04.01.2013, Primăria Municipiului București – Direcția Generală Dezvoltare Urbană – Direcția Urbanism i-a răspuns prin adresa nr.1128707/20.02.2013 – fila 416 dosar – comunicând că Direcția de Urbanism – Serviciul de Autorizare nu a emis nici o autorizație de demolare/construire, pentru imobilul în cauză, a fost emis doar certificat de urbanism iar controlul statului privind urbanismul și autorizarea executării lucrărilor de construcții se face de Inspectoratul de Stat în Construcții.

Față de această poziție a autorității publice, reclamanta a formulat prezenta acțiune, solicitând obligarea Primarului Municipiului București, în temeiul art.28 alin.2 din Lg. nr.50/1991, la emiterea și punerea în aplicare a deciziei de desființare a lucrărilor efectuate la imobilul din str. Diaconu Coresi nr.29 Sector 1, întrucât au fost realizate fără existența unei autorizații de construire emise în acest sens, solicitare pe care prezenta instanță o apreciază ca fiind neîntemeiată, pentru motivele ce vor fi menționate.

Analiza probatoriului efectuat în cauză - înscrisuri și expertiză – relevă faptul că pentru imobilul în discuție – construcție cu destinația de locuință, cu regim de înălțime D+P+3E (conform descrierii efectuate de către expertul judiciar desemnat în cauză) a fost emis de către Primarul General al Municipiului București un certificat de urbanism, nr.562/1064703/07.05.2012 –filele 352- 354 dosar, vol.III, pentru construire locuință S+P+2E+M și refacere împrejmuire.

Amplasamentul – teren intravilan format din lot cu suprafața de 170 mp, aparținând pârâților Arghiriu Marian, Arghiriu Panseluța și Stoica David, figura în parcelarea protejată „Bazilescu” aflată pe lista Monumentelor Istorice actualizată în 2010, poziția 191 și este în culoarul de zbor al Aeroportului București – Băneasa.

Inspectoratul de Stat în Construcții – Direcția Regională în Construcții București – Ilfov a comunicat, prin adresa nr.1110/19.01.2013, către reclamanta Asociația Salvați Cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi, că, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat edificarea unui imobil D+P+3E, edificat fără autorizație de construire, fiind încălcate prevederile Lg. nr.50/1991 și, pentru că amplasamentul este situat în zona protejată „Parcelarea Bazilescu” s-au efectuat demersuri legale în vederea sesizării organelor de urmărire penală pentru fapta constatată.

Modul în care s-a efectuat sesizarea, datele de identificare ale acestei sesizări și, eventual, soluția ce a fost adoptată de organul de urmărire penală (sau instanță) nu rezultă din probatoriul administrat în cauză.

În ceea ce privește, însă, solicitarea formulată în prezenta cauză, aceasta nu întrunește condițiile legale pentru a fi admisă.

Dispozițiile art.28 alin.2 din Lg. nr.50/1991, republ., ce constituie temeiul juridic al cererii, stipulează următoarele: *2) Decizia menținerii sau a desființării construcțiilor realizate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia se va lua de către autoritatea administrației publice competente, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente, avizate și aprobate în condițiile legii, sau, după caz, de instanță. Pentru lucrări ce se execută la clădirile prevăzute la art. 3 lit. b) este necesar avizul Ministerului Culturii și Cultelor.*

Se observă la prima lectură că, în cazul edificării unor construcții fără autorizație de construire, ca măsură ce poate fi aplicată (este o sancțiune complementară, așa cum se va argumenta în continuare) nu este, exclusiv, soluția desființării, ci aceasta există alături de soluția „menținerii”, foarte clar exprimată în lege.

Ori, din acest punct de vedere, deja există un element de nelegalitate al unei soluții unilaterale, astfel cum o cere reclamanta, în cazul în care se cere ca instanța să dispună direct autorității administrative, peste posibilitatea acesteia de a discerne măsura adecvată fiecărei situații, doar a dispune și aplica măsura desființării construcției.

În cauza de față, în discuție nu este o solicitare ca instanța să dispună ea direct demolarea, ci cererea privește obligarea autorității administrative, în baza temeiului invocat, de a dispune demolarea, ori autoritatea administrativă, prin lege, are la dispoziție și alternativa menținerii construcției (desigur, în concret, în practică, în anumite situații și condiții ce depind de caracteristicile tehnice și juridice ale situației edificabilului).

Dispunând direct ca autoritate administrativă să demoleze construcția, instanța ar suprima dreptul legal de apreciere al autorității administrative.

În opinia prezentei instanțe, față de modul de reglementare a dispozițiilor art.28 alin.2 din Lg. nr.50/1991 și situația concretă a edificiului, instanța poate doar obliga la soluționarea, într-un sens sau altul a solicitării, respectiv a obliga la efectuarea unor demersuri pentru reglementarea, clarificarea situației juridice și faptice a construcției, fie prin menținerea ei fie prin demolare, dar nu exclusiv demolare, astfel cum solicită reclamanta.

Cel de-al doilea aspect ce atrage concluzia netemeinicii acțiunii este cel legat de regimul de aplicare a dispozițiilor art.28 alin.2 din actul normativ menționat.

Se observă că aceste dispoziții sunt inserate în Capitolul III al Lg. nr.50/1991 „Răspunderi și sancțiuni”, pentru că măsura demolării, astfel cum este reglementată de art.28 alin.2, aparține categoriei demolare-sancțiune.

Măsura desființării construcției în baza prevederilor legale ce constituie temeiul de drept al cererii introductive de instanță este o sancțiune contravențională complementară, alăturată unei sancțiuni contravenționale principale, astfel cum sunt acestea reglementate în textul sediu al răspunderii contravenționale, OG nr.2/2001, privind regimul contravențiilor.

Ori, așa cum s-a arătat, dispozițiile art.28 alin.2 din Lg. nr.50/1991 aparțin capitolului de răspunderi și sancțiuni, ce cuprinde, pe de-o parte, reglementări penale, pe de altă parte, reglementări contravenționale, iar desființarea construcțiilor apare ca reprezentând, raportat la acest text legal, o măsură luată de autorități dar ca o consecință a săvârșirii unei fapte urmărite ca infracțiune ori ca o contravenție.

Este evident că, în raport și de prevederile art.28 alin.1 din lege, pentru că alin.2 din art.28 nu poate fi aplicat sau interpretat trunchiat, măsura demolării se dispune „odată cu aplicarea sancțiunii amenzii”, ceea ce subliniază caracterul său de sancțiune contravențională complementară. Concluzia este una foarte clară, că demolarea-sancțiune nu poate fi dispusă decât în situația în care s-a săvârșit și constatat și sancționat cu amenda contravențională, o contravenție la regimul executării lucrărilor de construire.

Așa cum a rezultat foarte clar din probatoriul administrat, până în acest moment nu a fost aplicată nici o sancțiune contravențională autorilor contravenției – persoanele ce au edificat imobilul – nici pârâții Arghiriu Marian, Arghiriu Panseluța și Stoica David, ce apar în certificatul de urbanism nu au fost sancționați, nici alte persoane, nici de către agenți constataatori ai Municipiului București, nici de către agenți constataatori ai subunității administrativ-teritoriale – Sectorul 1 al Municipiului București, nici măcar de către agenți constataatori ai Inspectoratului de Stat în Construcții.

Din lectura integrală a prevederilor legale incidente reiese cu claritate că nu se pune problema emiterii unei „decizii”, ca act administrativ distinct de procesul verbal de contravenție, întrucât măsura de desființare a imobilului edificat fără autorizației de construire este una complementară sancțiunii contravenționale principale a amenzii și care se impune astfel să figureze chiar în procesul verbal de contravenție.

În cauză, astfel cum a rezultat din probele administrate și confirmă însăși părțile litigiului, nu este îndeplinită condiția *sine qua non* a sancționării contravenționale, a aplicării unei amenzi contravenționale, alături de care să fie dispusă măsura sancțiunii complementare a demolării, astfel că solicitarea reclamantei de obligare a autorității administrative direct la a dispune și aplica măsura demolării construcției este neîntemeiată legal și urmează a fi respinsă ca atare.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI CARTIERELE DĂMĂROAIA ȘI BUCUREȘTII NOI, CIF 30675824, cu sediul procesual ales pentru comunicarea actelor de procedură la SCA Dobrinescu Dobrev – cu sediul în București, sector 1, Bd. Lascăr Catargiu, nr. 41, et. 1 în contradictoriu cu pârâții PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI SORIN OPRESCU, cu sediul în București, sector 6, Splaiul Independenței nr. 291-293, ARGHIRIU MARIAN, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, ap. 1, ARGHIRIU MARGARETA, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, ȘTEFAN MAGDALENA, cu domiciliul în București, sector 1,

str. Diaconu Coresi nr. 29, STOICA DAVID, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, STOICA ANA, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, MATIEȘ MIHAELA VERONICA, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, MIHAI ALEXANDRU, MIHAI IOANA, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29 și ROMAN IOAN, cu domiciliul în București, sector 1, str. Diaconu Coresi nr. 29, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Recursul se depune la Tribunalul București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.04.2015.

PREȘEDINTE,
Mihai Draguțescu

GREFIER,
Ioana-Maria Broboană

Red. M.D./ 13 ex.

